

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਦ੍ਵੈਤ ਮਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਮਤ ਤੇ ਚਲਕੇ ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਫਰਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ।”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਭ ਮਨੁੱਖ - ਮਾਤਰ ਦੁੱਖੀ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਦੁੱਖੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ, ਰਾਵਣ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦਾ - ਇਹ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇੰਨੇ ਸੁੱਖੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ, ਪੂਜਯ ਬਣੇ। ਸ਼੍ਰਾਪਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਤਿੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬੈਲਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਕਿ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਜੀਵਨ - ਬੰਧ। ਸਭ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ.....ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਫੇਰ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸ਼੍ਰਾਪਿਤ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਕਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਤਿਯੁਗ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਤੇਤਾ ਦੀ, ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ ਦੀ, ਉਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਸਿਰਫ਼ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਜਾਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੇਖੋ ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 33 ਕਰੋੜ ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਮਲੇਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ, ਇੱਥੇ ਹਨ ਅਪਵਿੱਤਰ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮਰਾਜ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ? ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਾਮ ਰਾਜ ਵੀ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਮੱਤ - ਮਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ। ਜਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਮਤਾਂ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦ੍ਵੈਤ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ.....ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ? ਜ਼ਰੂਰ ਫਰਕ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਵੀਟ ਸਾਇਲੈਂਸ ਹੋਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵੀਟ ਹੋਮ, ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਐਕੁਰੇਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਯੋਗਬਲ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਹਨ ਬਾਹੂਬਲ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ। ਉਹ ਹਨ ਹਿੰਸਕ। ਹਿੰਸਾ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸੂਕ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸੂਕ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਅਤੇ ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਇਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਜੋ

ਧਨਵਾਨ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਵਿਮਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਵੈਭਵ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ.....ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਕਿਹੜੇ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲੇ - ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੋਲਦੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ - ਸਵਰਗ, ਸੁੱਖਧਾਮ। ਸਵਰਗ ਸਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਮਹਿਲ ਸੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਅਣਗਿਣਤ ਧਨ ਸੀ, ਜੋ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ? ਕਿੰਨਾ ਲੁੱਟਕੇ ਲੈ ਗਏ! ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਜਾਕੇ ਮਸਜਿਦ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਮਹਿਲ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਜੜਤ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੈਨੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੀਰੇ ਆਦਿ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਨਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਹੋਵਿਨ ਸੀ। ਰਾਜ ਕੌਣ ਕਰਦੇ ਸੀ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹੀ ਸੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੰਡ ਫ਼ਾਦਰ ਅਰਥਾਤ ਹੇਵਿਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫ਼ਾਦਰ। ਜ਼ਰੂਰ ਫ਼ਾਦਰ ਆਏ ਹੋਣਗੇ, ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫ਼ੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਵਿਖਾਓ ਜੋ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕੋਈ ਇੱਕ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਫ਼ੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਪੂਰਾ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਪੁਜਯ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫ਼ੇਰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪੂਜਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਮਾਲਾ ਤੇ ਹੱਥ ਲਗਾਕੇ ਫ਼ੇਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਗੇ। ਪਿੱਛੇ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਫੇਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫ਼ੇਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਿਸਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਕੋਈ ਕਿਸਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਦੀ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਵਨ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਹਨ, ਫ਼ੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਜਾਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਝਾੜ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਮੱਠ ਪੰਥ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਫ਼ੇਰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਲਗੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇਸ ਝਾੜ ਦੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦਵੰਸ਼ੀ ਦੇਨੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਧਰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਫਲਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਥੱਲੇ ਦੀ ਖੋਦਕੇ ਕੱਢਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਚਿੱਤਰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਥਵੇਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੀਰੇ ਸੋਨੇ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਹ ਫੇਰ ਭਰਤੁ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਝਾੜ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮ ਗਿਓ ਰਾਵਣ ਗਿਓ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹੈ, ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ। ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਫੇਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ, ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਹ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਗੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਝਾੜ ਹੈ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਾ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੋਨਾ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਗੋਲਡਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗੰਡ ਫ਼ਾਦਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਗੰਡ ਫ਼ਾਦਰ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸਮੁੱਖ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ

ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਟੋਪ ਮਸ਼ੀਨ ਨਿਕਲੀ ਹੈ, ਸਭਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਿਨ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਾਂਵਲ ਸ਼ਾਹ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਗੋਰਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਸਾਂਵਰਾ ਬਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਸ਼ਾਮ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿਉਂ ਬਣੇਗਾ? ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੱਪ ਨੇ ਡੱਸਿਆ ਕੀ? ਸੱਪ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਾਂਵਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਫਾਰ ਮਾਈ ਸੇਕ (ਮੇਰੇ ਸਦਕੇ) ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਜਨਮ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਾਸਟ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਦਗਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਲਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ। ਪਾਣੀ ਵੀ ਤੱਤਵ ਹੈ ਨਾ। 5 ਤੱਤਵ ਕਰੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਦੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਐਕੁਰੇਟ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਫਰਜ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮੈਂ ਪਨ ਦੇ ਭਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਿਆਗੀ ਭਵ:
ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਤਿਆਗ, ਵੈਭਵਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣਾ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਪਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ, ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨਾ.....ਇਹ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਿਆਗ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸਵੈ ਦੇ ਭਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ। “ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਰਹਾਂ” ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਦਾ ਤਿਆਗੀ ਰਹੇ, ਇਸ ਤਿਆਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਰਥਾਤ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਿਆ। ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ।

ਸਲੋਗਨ:- ਫੱਟ ਨਾਲ ਕਿਸੀ ਦਾ ਨੁਕਸ ਕੱਢ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ।
